

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 226.

Anden Session.

63de Møde.

Løvetagen den 11te Januar.

(Fortf.)

Ordføreren (fortsat): Dette Punkt kan imidlertid jo ikke komme frem nu under selve Finantslovens Behandling, og jeg skal derfor indskrænke mig til, her at gjøre Rede for de enkelte Forslag, som Udvalget har gjort, naurligviis gaaende ud fra den Synsmaade, som er udviklet i Betænkningen, men uden at man dog kan sige, at disse Forslag ubetinget knytte sig til og uadskilleligt ere forbundne med denne. — Hvad nu først angaaer de foreslaaede Huusleiegodtgjørelser, da har Udvalget fundet, at de vare vel rundeligen ansatte, hvilket gjælder saavel om dem paa 300 Rbd., som om den paa 400 Rbd. Jeg seer af det fremsatte Underændringsforslag, at den ærede Cultusminister har troet at burde holde paa de 400 Rbd., medens han derimod ikke ligesaa stærkt har holdt paa de 300 Rbd. Det er til den Mand, der fungerer som Con- trolchef ved Theatret, at denne Bevilling er forlangt saa stærkt af Cultusministeren, og dette støtter sig uidentvilt dertil, at der er til- sagt denne Embedsmand en vis Bolig, da han tiltraadte Embedet, og da han nu ikke længere kan være i Besiddelse af denne Bolig, har man antaget at maatte give ham, hvad der maatte være et fuldstændigt Æquivalent derfor. Ud- valget er i sin Betragtning af denne, forholdsviis naurligviis mindre Sag, gaaet ud fra, hvad der ellers gives i Erstatning af Stats- fassen for fri Bolig; og saaledes have vi da tænkt os, at man dog ikke vel kunde sætte denne Embedsmand ligesaa høit som en Gene- ralmajor, der faaer 330 Rbd., men man har antaget, at, naar han er kommen høiere end en Oberst, han da dog vistnok er kommen høit

nok, og, da en Oberst har 280 Rbd., har man foreslaaet 300 Rbd.

Den første af de to paafølgende Poster har Hensyn til Billetcasseren, for hvem der er be- gjert et Tillæg; Udvalget har herved indstillet, at et saadant Tillæg extraordinært gives, dog noget mindre end opført; den foreslaaede For- høielse for Overtrolleuren har man derimod ikke kunnet indrømme, da man har følt sig overbevist om, at en saadan Betjents Forret- ninger fuldkommen vel kunne blive bestridt for den hidtil bevilgede Sum, da de mindre For- retninger, som ere forbundne med denne Be- tjening, meget godt kunne udføres som Bifor- retninger af en Mand, der den øvrige Deel af Dagen har sine egne Forretninger at be- sørge, og som følge deraf vil selv med den hidtil værende Lønning Concurrencen til dette Embede blive tilstrækkelig stor.

Udvalgets Indstilling under Nr. 22 i Be- tænkningen er en af dem, som staaer i For- bindelse med Spørgsmaalet om Gageforhøielser i Almindelighed. Det er Noget, Udvalget paa det Barmeste maa anbefale Thinget, overalt at staae saa stærkt som muligt imod Forhøielser af de regulativmæssig bestemte Gager; thi, be- gynde vi først at gaae ud over disse, da er det ikke at forudsee, hvor vi ville være istand til at standse. Uagtet denne Anbefaling har Udvalget dog ikke kunnet undlade at foreslaae en af de anførte Gageforhøielser bevilget, hvil- ket er begrundet i ganske særegne Omstændig- heder, som jeg ikke anseer det for passende her at udvikle. Med Hensyn til de øvrige fore- slaaede Gageforhøielser har man vel ikke villet nægte den Sum, som af Bestyrelsen erklæredes for at være nødvendig, men man har dog ikke kunnet indrømme, at der skeete nogen egentlig Gageforhøielse, men derimod indstillet, at de vedkommende Beløb blive opførte som extraor-